

Konczek József

SZIROMZÁPOR

Az a pár dekányi margaréta hús virágsziromzapor, amely a vállainkra
hullott
nem volt nehéz.

Általában

kinn üldögéltünk a kőlépcsősoron,
és azt hiszem, hogy nem volt nehéz tudnunk, tudnom, tudnod,
(mint valami közösülés víz-, iszap-, hínár-, meg halszagában),

milyennek is gondolhatjuk el magunkat nyakig lobogva az óriási kék sál
zászlócsattogásában,

amikor ott, túl a parton berkenyebokor, hársfa, s talán pár vadkörtefa
sétál

s emlékszem, hogy tenyerem ékével vizes gyöngykvacsok közt a parti
sávba ástam,

ám, hogy úgy mondjam, oly' önkörötte körülmények közepette
itt, ott, amott

az egészet a fene megette,

még a csapatunk is kikapott,

mégis jó volt üldögelni, májusban a kőlépcsőkön,
beszélgetni Krisztusról, Török Endréről,
közben olajfoltok úsztak

iszamos

mohaszakállak, farönkök, sárdarabok is úsztak,

s azt hiszem, Mari, akkor mondtad nekem, hogy van egy bulgakovi
szovjet villamos.

Ezredvég, 2016/2.

■ Konczek József 1942-ben született Magyarnándorban. Verset és prózát is ír.

Kelemen Lajos

SAJÁT SZÖRNY

Tó ez, légy nyugodt, nem óceán –
egyelőre célterület se tán,
a hajnal, mikor legfiatalabb, autózz végig a parton,
még az idő, minden pillanat, akár a lengőajtó,
forogni fog, csak azt nem tudod, merről merre hatnak
a szellőkések –
bent pedig semmi esélyed, hogy a lelki fények majd,
mint korán kelő hattyúcsapat,
addig csapkolódnak, felgyűrődő hullámokként
nyomják alá hajthatatlan rémed.
Mint Loch Ness, minden vidék saját szörnyével csábít.
A háztáji kellem biztos gát: mégiscsak
lány erővel hat itt bármi rém, lassú hévvel.
A napot távolról semmisítik meg
a kontinens egy hideg játszóterén dobált szavak,
a legfrissebb hírek. Kapar a torkod?
Ketyeg a talaj a talpad alatt? Azt érzed, míg a tóvidékre
könnyű köd kushad, a félelem pedig
a leendő tűzvonalakról álmodó arany harcosok agyában erjed:
valami vegyi dolog,
nem diagnosztizált poshadás.

Hitel, 2016/4.

■ Kelemen Lajos 1954-ben született Büssüben. Verset ír.